

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/92/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4118011188
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4118011188.8

Rozhodnutie

Okresný súd Nitra, v konaní pred samosudkyňou Mgr. Alexandrou Osadskou, v trestnej veci obžalovanej W. Y., pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 25.06.2020, takto

r o z h o d o l i :

Podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku sa obžalovaná

W. Y. M. Q. Y. D. P. R. W. N. R. O. M. E. Á. , narodená XX.XX.XXXX E. B.,
trvale bytom P., L. A. XXX/XX

o s l o b o d z u j e ,

spod obžaloby Okresného prokurátora v Nitre, podanej na Okresný súd Nitra dňa 21.09.2018 pod číslom 3Pv 293/17, pre skutok obžaloby právne kvalifikovaný ako prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, ktorý mala spáchať tak, že:

ako zamestnankyňa fyzickej osoby - podnikateľa C. E. - Potraviny a občerstvenie Mi a Pe, IČO: 318 998 89, s miestom podnikania T. XXXX/XX, J. J. na pracovnej pozícii pomocná barmanka v zariadení C. bar so sídlom vo E. na A. X. mája si približne od 28.02.2017 do 10.03.2017, bez vedomia a súhlasu prevádzkara C. E., postupne prisvojila z pokladne finančnú hotovosť najmenej vo výške 1.400,- eur určenú na výhry vo výherných automatoch, pričom z uvedenej sumy vrátila len čiastku 548,75 eura,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku odkazuje poškodeného C. E., L. XX.XX.XXXX E. J. J., P. J. G. X, J.Á. J. s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre sp. zn 3Pv 293/2017, podanej na Okresný súd Nitra (ďalej len „súd“) dňa 21.09.2018, prejednal súd trestnú vec proti obžalovanej W. Y. (ďalej len „obžalovaná“) a na hlavnom pojednávaní v dňoch 14.02.2019, 30.04.2019 a 15.08.2019 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, svedka poškodeného C. E., D. I. I., S. T. S. L. Y., prečítaním listinných dôkazov, oboznámením s odpismi registra trestov ako aj ďalšími správami o povesti obžalovanej, ako aj oboznámením ďalšieho obsahu spisu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní dňa 14.02.2019 vyhlásila svoju nevinu, ale na druhej strane priznala, že z herne poškodeného, kde pracovala ako čašníčka-bramanka, mala osobne požičaných 770,-eur, ktoré dala jej kolegyňa I. jej dcére L. Y., ktorú čakala ona vonku pred barom. Priznala, že

poškodenému podpísala papier, že mu bola dlžná 770 eur, ktoré mu v dvoch splátkach aj vrátila. Prvú čiastku z dlžnej sumy jej poškodený stiahol ako celú výplatu, a to čiastku 548,75 eura a sumu 220 eur bola dňa 20.04.2017 vrátiť poškodenému jej dcéra v čase, keď sa ona sama nachádzala v Holandsku. Pripustila, že svedkyňa I. jej dávala peniaze z automatových peňazí z herne a že poškodený nevedel o tom, že si požičala peniaze. Poukazovala na to, že v bare si robil každý čo chcel, každý si požičiaval ako chcel, teda aj ostatné kolegyně si brali peniaze z baru. Tiež uviedla, že poškodenému neplánovala oznámiť „požičanie“ peňazí, chcela mu ich vrátiť, len to už nestihla.

Svedok poškodený C. E. na hlavnom pojednávaní dňa 14.02.2019 si uplatnil nárok na náhradu škodu vo výške 851,25 eura a vypovedal, že obžalovaná po tom ako zistila, že v C. bare vo E. chýbali peniaze, sa hodila na PN a prestala komunikovať. Jemu zamestnankyne I. S. T. niekedy v marci 2017 uviedli, že chýbalo 1400 eur, ktoré boli na vyplácanie výhier z automatov, ktoré si požičala obžalovaná. Poprel, že by s obžalovanou mal uzavretú nejakú dohodu o pôžičke a dodal, že obžalovaná podpísala hmotnú zodpovednosť. Vysvetlil, že v bare mala každý deň barmanka inventúru, robila zúčtovanie baru a zúčtovanie automatov, dokopy to zrátala, na to mala pripravené peniaze, z ktorých si zvlášť odrátala výhry, automat mal počítadlá, kde bolo uvedené koľko bolo vyplatených výhier. Vypovedal tiež, že obžalovaná si priznala chybu v tom, že zobrala peniaze v hodnote výplaty, ktoré si požičala od barmaniek, čo boli peniaze na vyplácanie výhier; jemu povedala, že si požičala od barmaniek a to peniaze na vyplácanie výhier; nesúhlasila však s celou sumou, lebo uviedla, že si tam niektorá niečo prihodila, tiež uviedla, že po peniaze obžalovaná poslala dcéru. Nevedel uviesť, či si peniaze obžalovaná zobrala počas služby alebo nie. Nepamätal si presne, ale peniaze mu obžalovaná vrátila asi na dvakrát. To, že peniaze v sume 1.400,-eur zobrala len obžalovaná usúdil z obvinenia svedkýň I. S. T. K listine, ktorá sa v spise nachádza na č.l. 98 a z ktorej textu vyplynulo, že dňa 13.3. obžalovaná do herne vrátila sumu 548,75 eura z dlhu 770,-eur a že zostatok dlhu bol 221,25 eura, pričom na listine pod uvedeným textom sa nachádzal podpis obžalovanej a vedúceho C. E. a na tejto listine bol aj text „20.4.2017 som doniesla 222 eura“ a pri ňom sa nachádzal aj slová „podpis vedúci“ a za tým podpis, poškodený vyhlásil, že prvý podpis na tejto listine je jeho, pričom ale namietol, že by sa podpísal pod menom E., pretože on je E.. Poprel, že túto listinu písal on. Druhý podpis priradený k dátumu 20.04.2017 na tejto listine neuznal za svoj, tvrdil, že je to falzifikát. Dodal, že keby obžalovaná doložila tie peniaze, neboli by problémy. Keď súd požiadal poškodeného, aby predložil doklady z inventúry po tom, ako zistil v marci 2017, že mu v bare chýbali peniaze, poškodený uviedol, že darmo by predložil tieto doklady, keď to papierovo sedelo, len fyzicky peniaze nesedeli.

Svedkyňa I. I. na hlavnom pojednávaní dňa 30.04.2019 uviedla, že obžalovaná si asi pred dvoma rokmi z herne vo E., v ktorej pracovali obžalovaná, svedkyňa T. a on sama, požičiavala peniaze s tým, že ich potrebovala pre chorú mamu a ona jej dala peniaze z baru dva alebo trikrát v sume 250 - 300 eur, z toho raz jej dala peniaze prostredníctvom dcéry obžalovanej. Pripustila, že raz si obžalovaná zobrala peniaze aj sama do 300,-eur, čo jej obžalovaná aj sama povedala. Potvrdila, že poškodený nevedel, že si obžalovaná brala peniaze a že všetky zamestnankyne mali uzavreté dohody o hmotnej zodpovednosti. Uviedla aj, že sa viedli papieriky, na ktoré sa zaznamenávalo, koľko sa zobralo a koľko ešte zostáva vrátiť. Uznala, že aj svedkyňa S. T. si dva razy z herne požičala peniaze, prvýkrát o tom vedel aj poškodený a druhýkrát svedkyňa T. požičala 500,-eur pre kamaráta, ktoré ale svedkyňa T. vrátila.

Svedkyňa S. T. si na hlavnom pojednávaní dňa 30.04.2019 k veci veľa nepamätala, vedela len, obžalovaná asi dva roky dozadu vzala peniaze - cez tisíc eur, nevrátila ich, potom sa nechala vypísať na PN. Ona sama obžalovanej nikdy peniaze nedala. Išlo o malé čiastky, do 450 eur, ony to zapisovali na také papieriky, ktoré ona odovzdala policajtom. Uviedla, že poškodený E. nevedel o tom, že si obžalovaná vzala peniaze. Priznala, že aj ona z herne požičala 500,-eur známemu, ktoré ale aj hneď vrátila. Dodala, že na papieriky sa zapisovalo koľko peňazí a kedy obžalovaná zobrala, a koľko ostalo z „automatových“ peňazí. Tiež uviedla, že všetky kolegyně aj ona mali podpísanú hmotnú zodpovednosť. Vysvetlila, že ony zistili, že koľko obžalovaná dlhovala poškodenému z tých papierikov; obžalovaná, keď si sama brala peniaze, tak im to povedala a ona (T.) to potom zapisovala na tie papieriky, pokiaľ išla na službu svedkyňa I., zapísala dlžnú sumu táto.

Svedkyňa L. Y., na hlavnom pojednávaní dňa 30.04.2019 uviedla, že jej mama- obžalovaná robila v herni vo Vrábľoch, že tam zmizli peniaze, že mama si požičala 700 euro, z ktorých bolo 1.500 eur. Od mamy vedela, že táto si požičala 720,-eur. Po peniaze, ktoré dávala mame I., ktorá robila v herni, chodila ona; takto jej Jana dala peniaze trikrát; nevedela uviesť koľko peňazí jej I. dala. Mama po peniaze posielala

ju, pretože mama nechcela ísť do herne, mamu ju vtedy čakala vonku. Tiež uviedla, že ona sama bola do herne vrátiť poškodenému 220 eur, ktoré jej mama asi poslala cez účet a na príjmový doklad podpísala odovzdanie peňazí. Tiež vedela, že poškodený z výplaty mame stiahol nejaké peniaze. Poškodený po výpovedi tejto svedkyne opravil svoje prechádzajúce tvrdenia a potvrdil, že obžalovanej stiahol z platu 500,-eur tak ako bolo uvedené na „uznaní dlhu“ obžalovanou a že mu bolo vrátených aj tých 220,-eur.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj ostatný obsah trestného spisu, z neho najmä prečítal na vec sa vzťahujúce listinné dôkazy, z ktorých súd zistil, že obžalovaná mala od 01.11.2016 uzatvorenú pracovnú zmluvu ako stály dozor herne vo Vrábľoch na dobu určitú do 31.12.2017 so spoločnosťou VIX, s.r.o. so sídlom v Žiline, ktorej predmetom činnosti je aj prevádzkovanie stávkových hier pomocou výherných automatov a ktorej konateľmi sú G. Š. S. D. C.; obdobné pracovné zmluvy mali uzatvorené aj svedkyne I. I. S. S. T.; okrem toho svedkyňa T. S. mala dňa 27.10.2015 uzavretú dohodu o pracovnej činnosti so zamestnávateľom C. E., ktorý podniká ako živnostník pod obchodným menom C. E. - Potraviny a občerstvenie Mi a Pe, IČO 31899889 ako pomocná barmanka. Obžalovaná rovnako ako svedkyňa T. mali uzatvorené dohody o hmotnej zodpovednosti, ktorou obe prebrali hmotnú zodpovednosť za schodok na zverených hodnotách, zodpovedali aj za 4.000,-eur a za 5.000,-eur v zásobách, za hodnoty, ktoré im budú zverené na vyúčtovanie počas trvania pracovného pomeru ako aj za schodok na zverených hodnotách, ktoré boli povinné vyúčtovať, ak sa nepreukáže, že schodok vznikol celom alebo sčasti bez ich zavinenia. Obžalovaná rozviazala pracovný pomer k 21.03.2017 z rodinných dôvodov.

Z ostatných písomností bolo preukázané, že C. E. ako podnájomca uzavrel s nájomcom VIX, s.r.o. dňa 14.10.2015 zmluvu o podnájme, predmetom ktorej bol prenájom nehnuteľností na dobu neurčitú vo E. L. A. X. C., K. D.. Č.. XXX a dňa 14.10.2015 C. E. ako mandatár a VIX, s.r.o. ako mandant uzavreli mandátnu zmluvu na dobu piatich rokov, ktorou sa C. E. zaviazal zabezpečovať prevádzku výherných automatov pre mandanta.

Z mailu poslaného obžalovanou, ktorého prílohou bola komunikácia na Viberi z 25.02. medzi obžalovanou a svedkyňou I. bolo zrejmé, že tieto si písali ohľadne požičania sumy 500,-eur svedkyňou T..

Na listine č. I. 23 bol rukou napísaný text „Dňa 13.3. som vrátila do herne sumu 548,75 eura z dlhu, ktorý je 770,-eur, zostatok dlhu je 221,25 eura, pričom na listine pod uvedeným textom sa nachádza podpis obžalovanej a vedúceho C. E.. Na listine č.I. 98 je rukou napísaný ten istý text ako na listine č. I. 23, ale je tam uvedený aj text „20.04.17 som doniesla 222€ - podpis vedúci a k tomu podpis.“

Vyjadrenie I. L. T., ktorá zastupovala spoločnosť VIX, s.r.o. na základe zmluvy o právnej pomoci vysvetľovalo, že táto spoločnosť je prevádzkovateľom výherných automatov v prevádzke C. bar vo E., že obžalovaná mala uzatvorenú pracovnú zmluvu so spoločnosťou VIX, s.r.o. dňa 31.10.2016 s pracovnou náplňou stály dozor herne, pracovný pomer bol ukončený na základe žiadosti obžalovanej dňa 21.03.2017 a že obžalovaná mala súbežne uzatvorenú dohodu o pracovnej činnosti a dohodu o hmotnej zodpovednosti s C. E., preto sa spoločnosť VIX,s.r.o. nepripojila s náhradou škody k trestnému stíhaniu; škoda bola spôsobená firme C. E., nie spoločnosti VIX, s.r.o.

Obhajobou predložený príjmový pokladničný doklad preukazoval, že dňa 20.04.2017 bolo zo strany W. Y. zaplatených 222,-eur, ako účel je na uvedenom doklade uvedený vyplatenie priznanej dlžoby, ku ktorému sa poškodený vyjadril tak, že písmo na ňom je jeho, že tento doklad vypíňal on a že prijal sumu 220,-eur.

Súdom vyžiadaný úradný záznam Obvodného oddelenia PZ Vráble zo dňa 16.01.2017, že svedkyňa S. T. dobrovoľne vydala 19 ks bielych papierikov s potlačou VIX s.r.o VIX PUB a 51 ks ružových papierikov - samolepky, ktoré por. C. C. D. vyhodnotila ako nedostačujúce, nakoľko na papierikoch neboli napísané poriadne mená a ani dátumy, či sú to peniaze z automatu alebo kto ich vydával, pričom svedkyňa T. nevedela papieriky nijako opísať a nepamätala si, kto čo tam zapisoval. Z toho dôvodu papieriky neboli zaistené a boli založené len do konceptu vyšetrovacieho spisu. Na papierikoch boli uvedené čísla, pri niektorých sú zaznačené mená ako G., S., I., I., Y. - Q., J., B., S., C., C., pri ktorých sú zapísané číslice - 3,40 Malboro, niekde sú uvedené mince, bar, drobné, učiteľka, pri mene W. boli zapísané číslice 50, 30+20, 250, 350, 200 a pri nich „(80?)“ a „ja som dávala 3x peniaze“.

Správy o povesti na obžalovanú svedčili tomu, že obžalovaná nebola doposiaľ súdne trestaná, má evidované tri priestupky na úseku dopravy, iné trestné konanie sa voči obžalovanej nevedie.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd dňa 15.08.2019 rozhodol tak, že uznal obžalovanú vinnú zo skutku uvedeného vo výroku rozsudku z 15.08.2019, právne kvalifikovaného ako prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1 Trestného zákona, nakoľko bolo dostatočným spôsobom a bez dôvodných pochybností preukázané, že skutok sa stal tak, ako bol uvedený v skutkovej vete obžaloby s úpravou skutkovej vety v zmysle vykonaného dokazovania, pri zachovaní totožnosti skutku a spôsobeného následku, že skutok vykázal znaky žalovaného trestného činu a súčasne bolo preukázané, že tento spáchala obžalovaná. Na základe odvolania obžalovanej, odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa vyhlásené dňa 15.08.2019 uznesením sp. zn. 4To/90/2019 zrušil v celom rozsahu § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno c) Trestného poriadku a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal. Odvolací súd poukázal na to, že súd prvého stupňa nepostupoval podľa § 2 odsek 11 Trestného poriadku a na hlavnom pojednávaní nevykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu vecí. Odvolací súd uviedol, že súd prvého stupňa nevenoval potrebnú pozornosť a následne dokazovanie dôsledne nezamerl na náležité objasnenie všetkých okolností v prejednávanej veci zažalovaného skutku, najmä keď dôsledne nezisťoval, kedy k inkriminovanému skutku reálne malo dôjsť, pričom obžalobou prokurátora a následne i súdom bol skutok časovo ohraničený tak, že mal byť spáchaný „približne od 28.02.2017 do 10.03.2017“ (kedy obžalovaná bez vedomia a súhlasu prevádzkára si mala postupne prisvojiť z pokladne finančnú hotovosť najmenej vo výške 770 eur určenú na výhry vo výherných automatoch), pritom z doposiaľ vykonaných dôkazov (výpoveď obžalovanej, výpovede svedkov: I. I., L. Y., S. T.Č., C. E.) nie je objektívne zistiteľné, a teda preukázané, kedy si obžalovaná mala zobrať v troch prípadoch peniaze a taktiež ani to, či reálne mohla byť počas toho v službe. Odvolací súd preto súdu prvého stupňa nariadil doplniť dokazovanie predovšetkým opätovným výsluchom obžalovanej a svedkyne I. I. za účelom bližšieho precizovania času, prípadne obdobia, kedy malo dôjsť k vybratiu peňazí z pokladne pre obžalovanú, ak je to ešte s odstupom času od prvotných výpovedí aktérov (obžalovanej a svedkyne I. I.) ešte reálne a objektívne zistiteľné, (a v prípade potreby aj podľa opodstatnených ďalších dôkazných návrhov strán), ktoré mal súd prvého stupňa vyhodnotiť v súlade so zásadou trestného konania uvedenou v § 2 odsek 12 Trestného poriadku, súčasne aj s prihliadnutím na pravidlá pri dokazovaní vyplývajúce z ďalšej zásady trestného konania uvedenej v § 2 odsek 4 Trestného poriadku (v ktorom je upravená prezumpcia neviny), ktorým je jednak pravidlo „in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech obvineného (z ktorého vyplýva požiadavka rozhodnúť v prospech obvineného, ak zostanú dôvodné pochybnosti o niektorej skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov), jednak ďalšie pravidlo, v zmysle ktorého nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina (ktorú obvinený nie je v konečnom dôsledku ani povinný dokazovať) a napokon (a v neposlednom rade) aj v súlade so zásadami logického myslenia a uvažovania.

Podľa § 327 odsek 1 Trestného poriadku, súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Súd I. stupňa na základe pokynov nadriadeného súdu uvedených v jeho rozhodnutí sp. zn. 4To/90/2019 zo dňa 09.01.2020 na hlavnom pojednávaní v dňoch 25.06.2020 doplnil dokazovanie vypočítaním obžalovanej, svedkyne I. I., vykonal konfrontáciu obžalovanej so svedkyňou I. I. a oboznámil výpis zo živnostenského registra.

Obžalovaná pri opätovnom vypočutí uviedla, že peniaze odovzdávala svedkyňa I. jej dcére L. Y., v čase, keď mala v bare službu I. I.. Jej v tom čase neboli zverené peniaze. Pripustila, že mala prístup do baru aj mimo jej pracovného času, ale nemala prístup k peniazom, mala prístup len do priestorov baru. Nevedela uviesť dátum, kedy si požičala peniaze, ale pamätala si, že I. I. jej požičala peniaze v troch čiastkach 300,-eur, 250,-eur a 200,-eur a fungovalo to na takom princípe, že ona poslala SMS-ku I. I., že by potrebovala požičať peniaze a ona jej odpovedala, že si po ne má prísť. Následne na to, poslala svoju dcéru do baru, JS. jej dala peniaze a ona jej ich potom priniesla. Poprela, že keď ona mala službu, že by si prostriedky z peňazí určených na výhry z automatov niekedy vzala.

Svedkyňa I. I. na hlavnom pojednávaní dňa 25.06.2020 priznala, že dva alebo trikrát dala peniaze dcére obžalovanej počas jej služby v bare. Nepamätala si však kedy to bolo. Nevedela uviesť presnú sumu, akú dala dcére obžalovanej, ale asi jej dala trikrát od 300 eur. Išlo o peniaze, ktoré boli zverené jej počas služby. Vedela, že obžalovaná si zobrala peniaze aj počas svojej služby, o čom jej sama obžalovaná povedala; nepamätala si však akú sumu zobrala ani kedy si ich zobrala. Potvrdila, že predtým, ako prišla do herne obžalovanej dcéra, obžalovaná ju kontaktovala cez sieť messenger, kde jej písala, že potrebovala peniaze pre chorú mamu. Nepripustila, že by obžalovaná mala prístup k peniazom v trezore mimo svojho pracovného času. Uviedla, že peniaze, ktoré požičala obžalovanej, boli automatové peniaze a tiež, že ona osobne nevidela brať obžalovanú žiadne peniaze, ktoré boli zverené obžalovanej. K rozporom vo výpovediach z prípravného konania a z hlavného pojednávania uviedla, že pri prvej výpovedi si pamätala, že obžalovanej asi koncom januára 2017 požičala najprv 200 eur, potom 300,-eur, ktoré patrili spoločnosti VIX, s.r.o. a boli určené na výhry v automatoch a v marci 2017 odišla obžalovaná na PN a až vtedy poškodenému C. E. povedali, že obžalovaná si požičala peniaze, ktoré nevrátila. Vedela, že 200,- eur si požičala aj svedkyňa S. T., nevedela ale, či ich aj vrátila.

Konfrontáciou medzi obžalovanou a svedkyňou I. sa nepodarilo odstrániť rozpory ohľadne sumy, ktorú požičala svedkyňa I. obžalovanej ani to, či si obžalovaná sama zobrala peniaze aj počas svojej služby.

Podľa výpisu zo Živnostenského registra poškodený C. E. - obchodné meno C. E. - Potraviny a občerstvenie Mi a Pe ukončil podnikateľskú činnosť k 29.06.2018.

Súd sa, na základe pokynov odvolacieho súdu, riadil zásadou in dubio pro reo podľa § 2 odsek 4 Trestného poriadku, použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie (súdu sa totiž nepodarilo objasniť všetky skutkové okolnosti v zmysle pokynov nadriadeného súdu ani opätovným vypočutím obžalovanej a svedkyne I., teda ustáliť to, kedy presne malo dôjsť k vybratiu peňazí z pokladne pre obžalovanú), okrem toho doplnené dokazovanie neumožnilo ani prijať nepochybný záver o tom, že to bola práve obžalovaná, kto inkrimovaný skutok spáchal, pretože bolo síce preukázané, že skutok v obžalobe sa stal a vykazuje znaky prečinu sprenevery, ale bolo dokázané aj to, že obžalovaná v čase činu nebola prítomná na mieste činu, v čase spáchania činu nebola reálne ani v službe, teda v tom čase jej ani finančné prostriedky zverené neboli, preto si ich v tom čase ani nemohla reálne prisvojiť (výpoveď obžalovanej, svedkyne I. I. S. L. Y.).

Súd preto obžalovanú podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra, sp. zn. 3Pv 293/17 v intenciách názoru odvolacieho súdu vyjadreného v uznesení sp. zn. 4To/90/2019, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Ak súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, rozhodne o nároku poškodeného vždy tak, že ho s nárokom na náhradu škody podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku odkáže na civilný proces. Z uvedeného dôvodu poškodeného C. E. (výpis zo živnostenského registra) obligatórne odkázal s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.